

UPRAVLJANJE S SREDSTVI IN NJIHOVO RAČUNOVODENJE

Okrogla miza – 15. oktober 2009

POROČILO

Regionalna ustanova – Center za razvoj financ je na pobudo in v sodelovanju z Ministrstvom za finance dne 15.10.2009 pripravila okroglo mizo na temo »Upravljanje s sredstvi in njihovo računovodenje«, ki jo je vodila Zdenka Vidovič.

Na okrogli mizi so svoje prispevke predstavili:

- Marija Janc generalna direktorica Direktorata za javno računovodstvo na Ministrstvu za finance RS;
- Alan Phelps, Upravitelj premoženja, Kent County Council, Velika Britanija;
- Lionel Vareille, Računsko sodišče, Francija;
- Dr. Duško Šnjegota, pomočnik ministra, Ministrstvo za finance Republike Srbske, Bosna in Hercegovina;
- Dr. Zorica Božinovska Lazarevska, izredna profesorica in prodekanica za finance, Ekonomska fakulteta Skopje.

Poleg predavateljev se je povabilu za sodelovanje na okrogli mizi odzvalo enajst predstavnikov naslednjih organizacij:

- Računsko sodišče Republike Slovenije
- Ministrstvo za Finance,
- Slovenski inštitut za revizijo,
- Občina Ribnica,
- CPA Perner d.o.o. in
- KPMG Slovenija d.o.o.

1. Predstavitev prispevkov

Prvi del okrogle mize je bil namenjen predstavitvi prispevkov povabljenih predstavnikov petih držav. Po uvodnem pozdravnem nagovoru Mire Dobovišek, direktorice CEF, je prva predstavila svoj prispevek *Marija Janc*, ki je predstavila ureditev upravljanja s sredstvi v Sloveniji. Razpravo o sredstvih v upravljanju so pri nas vzpodbudili novi SRS, ki ukinjajo ta pojem pri organizacijah, ki svoje računovodenje temeljijo na SRS 35 ali 36. Po njenem mnenju se o sredstvih v upravljanju vse preveč govori le kot o računovodskem problemu, kar pa ni res. Problemi so na strani lastnikov, ki se morajo odločiti v kakšni pravni obliki bodo prenesena sredstva vrnila v rabo izvajalcem storitev. Izpostavila je mnenje Ministrstva za finance, ki meni, da je najprimernejša rešitev za ureditev odnosov po prenosu infrastrukturnih sredstev iz javnih podjetij na lastnike ta, da se sredstva dajo izvajalcem javnih služb v poslovni najem, ki pa naj bi bila le začasna rešitev. Najemnina bi morala pokrivati najmanj stroške amortizacije in stroške financiranja naložb v infrastrukturo v preteklih letih, to je najetih kreditov za financiranje naložb. Brezplačni prenos v lastništvo in upravljanje ne dopušča oz. omejuje sedanja ureditev upravljanja s stvarnim premoženjem, ki jo določa Zakon o stvarnem premoženju države, pokrajin in občin. Oddaja v najem je tudi edina rešitev, ki še zagotavlja ohranjanje lastništva in ne dopušča, da bi sredstva prešla v last zasebnim podjetjem.

Prav tako še vedno ostaja odprto vprašanje sredstev v upravljanju v javnih zavodih, javnih skladih in javnih agencijah, ki vodijo računovodstvo po Zakonu o računovodstvu in ne po Slovenskih računovodskih standardih. Ministrstvo za finance je že izdalo priporočila županom za ureditev razmerij med lastnikom in izvajalcem gospodarske javne infrastrukture, kjer je priporočilo, da se razmerje med lastnikom in izvajalcem uredi s poslovnim najemom. V predstavitvi je opozorila, da je potrebno prenesti tako sredstva kot tudi obveznosti za ta sredstva. Najemnina za prenesena sredstva bo v državnem in občinskih proračunih namenski prihodek proračuna, ki ga bodo država in občine lahko uporabile za nove naložbe v infrastrukturne objekte in pokrivanje stroškov vzdrževanja infrastrukture. V zaključku predstavitve je poudarila, da so računovodske službe pripravljene, ter da če se prenos sredstev ne bo izvršil, odgovornost ne sme biti na računovodskih službah.

Alan Phelps, ki je zaposlen na Kent Council, je predstavil upravljanje s sredstvi in njihovo računovodenje v Angliji. Poudaril je, da v ni zakonodajne zahteve, ki bi urejala upravljanje s sredstvi. V svoji predstavitvi se je dotaknil treh dimenzij sredstev, to je njihov fizični, funkcionalni in računovodski vidik. Kot najpomembnejši dejavnik upravljanja s sredstvi je izpostavil nadzor nad opravljanje javnih storitev. S sredstvi pri njih pravljajo t.i. managerji za premoženje, teh pa je lahko v večjih organizacijah več. Nekatere organizacije (npr: reševalci in policija) so podvržene letnemu nadzoru, ki je znan kot celotna ocena področja (ang: Comprehensive Area Assessment - CAA) ter se je prej imenoval celotna ocena dosežkov (ang: Comprehensive Performance Assessment - CPA). Zunanji nadzor izvaja Audit Commission in sicer po sistemu »poizvedovanja glavne ravni« (Key Lines of Enquiry), katerega sestavni del je tudi upravljanje s sredstvi. Alan Phelps je predstavil tudi lastništvo javnih sredstev v Angliji, ki je zelo zapleteno, kar je tudi posledica dejstva da je sistem javnega sektorja v tej državi precej kompleksen. Predstavljen je bil tudi sistem »Private Finance Initiative«, ki ureja gradnjo in vzdrževanje večje infrastrukture s finančno pomočjo zasebnega sektorja. Povedal je še, da imata zelo dobro razvit sistem upravljanja in računovodenja z javnimi sredstvi Avstralija in Nova Zelandija.

Predstavnik Francije **Lionel Vareille** je predstavitev pričel z opredelitvijo javnega sektorja v Franciji. Opredelitev termina javna domena seže v Franciji še pred leto 1789 in je v letu 2006 bil posodobljen s sprejetjem splošnega zakonika o premoženju javnih oseb. V Franciji se pojem javno nanaša na naravne dobrine (morje in reke) ter zgrajena/narejena sredstva, ki so namenjena uporabi javnosti (glavne in občinske ceste, пристanišča, pokopališča, verske stavbe, ki so pripadale občinam pred letom 1905,...). Posamezna ministrstva upravljajo sredstva, ki so v njihovi lasti. Francija je nedolgo nazaj znotraj Ministrstva za Finance ustanovila nov oddelek »France Domain«, ki je del Ministrstva za Finance in katerega namen je skrbeti za javno premoženje.

Francija ima na centralni ravni sistem računovodenja urejen z lokalnimi standardi, ki so bili pripravljani na podlagi IFRS-jev, IPSAS-ov in lokalnih francoskih standardov. Računovodski standardi so bili sprejeti v letu 2004 in prvič uporabljeni v letu 2006. Računovodski standardi na lokalni ravni so trenutno v presoji zaradi uskladitve s standardi na centralni ravni. Osnovna sredstva so izkazana v izkazih organizacije, ki obvladuje osnovno sredstvo ni pa nujno, da so ta sredstva v njihovi lasti. Kriterij za odločanje o tem, kdo izkazuje sredstva v svojih poslovnih knjigah, je torej obvladovanje nad sredstvi in ne lastništvo.

Dr. Duško Šnjegota, pomočnik ministra za finance v Republiki Srbski je predstavitev pričel z zakonodajno ureditvijo v Republiki Srbski, Bosna in Hercegovina. Poudaril je, da računovodenje po načelu denarnega toka ne poda dovolj informacij, zato je njihova republika že leta 2005 pričela z uvajanjem mednarodnih računovodskih standardov za javni sektor (IPSAS), ki bi naj bili prvič uporabljeni v celoti pri pripravi računovodskih izkazov za leto 2008. Trenutno poteka priprava novega kontnega okvirja, ki bo usklajen tako s standardi IPSAS kot tudi z GFS metodologijo. Dr. Šnjegota je izpostavil prednosti vpeljave standardov IPSAS, ki:

- olajšajo pripravo proračuna in proračunskih poročil kot tudi učinkovitejši nadzor in upravljanje celotnega proračuna in javnih izdatkov, ki zagotavlja večjo funkcionalnost;
- poenostavijo pripravo finančnih poročil posameznih proračunskih uporabnikov in konsolidirano bilanco;
- zagotavljajo ustrezne podatke za uporabo GFS metodologije kot podlage za vzpostavitev učinkovitega in kvalitetnega sistema vladne finančne statistike, in tako informacije o gospodarskem okolju v Republiki Srbski postajajo prepoznavne za tuje vlagatelje in mednarodne finančne institucije.

Predstavitev je zaključil s podatkom, da je bilančna vsota v konsolidirani bilanca stanja njihove republike narastla za 86 %, kar je posledica dejstva, da se informacije zbirajo na enem mestu. Mnenje dr. Šnjegota je, da je glavno vprašanje ali pridobimo vse relevantne in kvalitetne informacije. Na koncu je še podaril, da računovodstvo ne more reševati problemov, povezanih s premoženjem javnega sektorja, to so vprašanja, s katerimi se morajo v prvi vrsti ukvarjati politiki in pravniki.

Predstavitve različnih sistemom so se zaključile s predstavitvijo **dr. Zorice Božinovske Lazarevske**, ki je predstavila sistem upravljanja s sredstvi in njihovo računovodenje v Republiki Makedoniji. Računovodenje v Republiki Makedoniji se vodi po načelu denarnega toka. Med lokalno in centralno vladi ni razlik pri vodenju računovodstva, poudarjeno pa je bilo, da poročanje proračunskih uporabnikov o lastništvu in prevrednotenje ni zavezujoče v nobenem zakonu.

Lastništvo sredstev je razdeljeno na tri ravni ki so centralna (državne univerze, zdravstvene inštitucije, univerzitetne knjižnice, avtoceste,...), lokalna (državni vrtci, osnovne šole, knjižnice,...) in javna podjetja (vodovodna oskrba, električna proizvodnja,...). Svojo predstavitev je zaključila z ugotovitvijo, da je potrebno v računovodenje oseb javnega sektorja vpeljati načelo nastanka poslovnega dogodka.

Prispevke in predstavitve smo objavili tudi na naši spletni strani: [Prispevki](#)

2. Razprava

Po predstavitvi prispevkov se je pričela razprava. V nadaljevanju so predstavljeni povzetki nekaterih razprav.

Zdenka Vidovič je od francoskega predstavnika želela izvedeti kako pri njih določijo pošteno vrednost sredstev. *Lionel Vareille* je odgovoril, da imajo nepremičnine razdeljene v pet skupin (v Parizu je cca 40.000 nepremičnin). Vrednost nepremičnin se za vsako skupino preveri na pet let. Računsko sodišče vsako leto preveri pravilnost vrednotenja na vzorcu nepremičnin. V primeru, da ugotovijo da stavba ni bila primerno vzdrževana jo lahko prevrednotijo. Vrednotenje nepremičnin opravijo cenilci in uporabljajo metode vrednotenja, ki veljajo za zasebni sektor. Dr. Šnjegota je povedal, da tudi v Republiki Srpski vrednotene opravijo strokovnjaki - cenilci. V večini primerov je poštena vrednost tržna cena in je ocenjena glede na povprečno tržno vrednost podobnih nepremičnin. Poudaril je tudi, da se pojavi težava takrat kadar ni aktivnega trga za tovrstne nepremičnine.

Predstavnika računskega sodišča *Zorana Mladenoviča* je zanimalo kako v Veliki Britaniji nadzirajo tveganja pri izvajalcih gospodarske javne službe in kaj se zgodi, če npr. izvajalec gospodarske javne službe bankrotira. Alan Phelps je obrazložil, da je izvajanje gospodarske javne službe v Veliki Britaniji strogo nadzorovano. Izvajalec mora letno predložiti plan regulatornemu organu, kateri ga lahko tudi zavrne. Alan Phelps je pojasnil, da primera bankrota v Veliki Britaniji še niso imeli, ravno zaradi strogega nadzora. Imeli pa so primer, kjer se izvajalec gospodarske javne službe zamenjal, vendar težav pri prenosu sredstev niso zaznali.

Vili Perner iz CPA Perner d.o.o. je želel izvedeti, kdaj se bodo sredstva v upravljanju dokončno rešila, saj naj bi bila rešitev, ki jo v obliki poslovnega najema ponuja Ministrstvo za finance, le začasna. Prav tako je poudaril, da obstaja verjetnost, da bo s prenosom sredstev na lastnike prišlo do podvajanja nekaterih del in ali se spraševal ali bodo občine sploh sposobne zagotavljati izvajanje gospodarske javne službe, saj za te naloge nimajo usposobljenega kadra?

Zoran Mladenovič iz Računskega sodišča Slovenije je odgovoril, da sta občina ali država dolžni zagotavljati izvajanje gospodarske javne službe in če jo občina ne bo zmogla jo bo po vsej verjetnosti potrebno prenesti na raven države. Pri prenosu infrastrukture na lastnike se je po njegovem potrebno ukvarjati tudi z vprašanji, ki se nanašajo na stanje infrastrukturnih objektov, nadzor nad izvajanjem javne službe, prenehanje opravljanja javne službe in izpolnjevanje pogojev za pripoznavanje sredstev v poslovnih knjigah.

Za pripoznavanje infrastrukture v knjigovodskih razvidih izvajalca GJS je na podlagi SRS 1.7, med drugim ključno to, da obstaja verjetnost, da bodo v zvezi z opredmetenim osnovnim sredstvom

pritekale gospodarske koristi. Menim, da je tej verjetnosti zadoščeno le, če izvajalec GJS nad sredstvom izvaja nadzor. Dejanskega nadzora nad infrastrukturo s strani izvajalca GJS pa ni mogoče pričakovati, saj bi to pomenilo, da se je uporabnik javnih sredstev (država, občina) odrekel nadzoru, v obsegu, ki zajema najmanj dva vidika:

- nadzor ali po regulatornem organu določa, katere storitve mora izvajalec GJS zagotavljati z uporabo infrastrukture, komu jih mora zagotavljati in po kakšni ceni, in
- nadzor preko lastništva, upravičenosti do koristi ali drugače nadzor nad znatnim preostalim deležem infrastrukture.

Uporabnik javnih sredstev se prvemu pogoju nadzora ne more odreči, saj mora biti pri izvajanju tako obveznih kot izbirnih GJS temu pogoju zadoščeno že zaradi zahtev ZGJS glede določitve načina in oblike zagotavljanja GJS.

Drugi pogoj za obstoj nadzora s strani uporabnika javnih sredstev pa je izpolnjen le, če nadzor uporabnika javnih sredstev nad znatnim preostalim deležem vključuje omejitev glede praktične zmožnosti izvajalca GJS, da infrastrukturo proda ali zastavi, njemu (državi, občini) pa omogoči stalno pravico do uporabe v celotnem obdobju izvajanja GJS. Izpolnitev tega pogoja je nujna za zagotavljanje nadaljnega izvajanja GJS zato bi prenos infrastrukture v last izvajalca GJS pomenil nesmotrno dejanje uporabnika javnih sredstev. Iz povedanega sledi, da je za izvajanje GJS ključnega pomena nadzor nad infrastrukturo in da se temu nadzoru država ali občina, brez negativnih posledic, nikoli ne moreta odreči. Če pa bi že prišlo do prenosa infrastrukture v last pa bi ta infrastruktura nikoli ne bila bremen prosta saj izvajalec GJS, iz prej navedenih razlogov, z njo ne bi smel prosto razpolagati. Zoran Mladenovič meni, da tako s tem tudi, ne glede na morebitno lastništvo, nikoli ne bo izpolnjen eden izmed pogojev za pripoznanje sredstev v poslovnih knjigah izvajalca GJS. V normalnih razmerah izvajalec GJS namreč ne bo mogel zagotoviti, da bodo z opredmetenim osnovnim sredstvom njemu pritekale gospodarske koristi, saj tega opredmetenega osnovnega sredstva nikoli ne bo mogel pristno nadzorovati. Po njegovem prepričanju bi se morala infrastruktura za izvajanje gospodarske javne službe vselej izkazovati v poslovnih knjigah javnega partnerja, saj država ali občina nikoli ne bi smeli priti v položaj, ko zaradi lastništva infrastrukture ne bi mogli zamenjati izvajalca javne službe.

Marija Janc je odgovorila, da je poslovni najem trenutno edina možnost, kar so tudi pojasnili v priporočilih županom. Dejstvo je tudi, da bo izvajanje gospodarske javne službe na nekaterih občinah velik organizacijski podvig. Veliko težav se pojavi pri premoženju, kjer uporabniki vedo, da ga imajo, vendar pa le-to ni bilo evidentirano v poslovnih knjigah, ker ni bilo ustreznih knjigovodskih listin. Žal bo preteklo še veliko časa, da se bodo evidence o premoženju države in občin uredile.

Dejstvo je, da sta občina in država dolžni izvajati gospodarsko javno službo, pri čemer se velikokrat pozabi na vzdrževanje infrastrukture. Še vedno ostaja odprto vprašanje kaj se bo zgodilo s sredstvi, če do izvajanja GJS ne pride in ali je konkurenca možna tudi na drugih področjih in ne samo na področju dobave električne energije. Na ta in druga vprašanja bo potrebno najti ustrezne rešitve in šele potem se bo lahko z javnim premoženjem ukvarjala računovodska stroka.

V nadaljevanju se je razvila razprava v zvezi s pojmom nadzora izvajalcev javne službe. Država je svojo odgovornost za izvajanje javnih storitev prenesla na zavode, ki jih je ustanovila za te namene. Kako to preneseno odgovornost v javnem interesu uresničuje izvajalec pa je odgovornost posameznega subjekta. *Dr. Meta Duhovnik* je poudarila, da se nadzor vrši preko lastništva in posledično preko nadzornega sveta. Problem se pojavi, ko člani nadzornega sveta

glasujejo tako kot jim pravi poslovodstvo in ne kot bi morali glasovati po načelu dobrega gospodarja. Ni nujno, da so sistemske rešitve slabe, pogosto so slabi ljudje, ki zastopajo lastnika. Prav tako je odprla vprašanje o pomenu vpeljave mednarodnih računovodskih standardov v javni sektor. Pojem najema se pri nas obravnava tako kot določajo MRS. Pomembno je, kdo obvladuje sredstva (nosi tveganja), tisti ima lahko sredstva v svojih knjigah. Obveznosti, ki jih posamezna stranka prevzema, so odvisne od prevzemanja tveganj.

Alen Phelps je podrobneje pojasnil njihov sistem nadzora izvajalcev javnih služb, ki je bil uveden potem, ko so ugotovili, da je izvajanje javnih služb na nizki kakovostni ravni. Ocena vključuje dejavnike, med katerimi je tudi obračunavanje amortizacije z uporabo najboljše prakse. Vsi izvajalci si prizadevajo za učinkovito in uspešno izvajanje javnih storitev saj se zavedajo, da lahko slaba ocena ogrozi njihov ugled. Zaradi slabe ocene praviloma odpustijo poslovodstvo. Sistem ocenjevanja pozitivno deluje na stalno izboljšanje javnih storitev pri njih.

Dr. Duhovnikovo je tudi zanimalo, kako so v Republiki Srbski uspeli vpeljati standarde IPSAS v računovodenje javnega sektorja. Dr. Šnjegota ji je odgovori, da je to dolgotrajen proces in da so pri njih šele na začetku uvajanja, saj te standarde uvajajo postopoma in še ne uporabljajo v celoti, kot je sicer že za leto 2008 predvideno z reformo.

Kar nekaj vprašanj in dodatnih pojasnil s področja pojasnila IFRIC 12 ter določanje višine najemnine in razpolaganje z javno infrastrukturo je *Sama Jereb* iz Računskega sodišča Slovenije naslovil na Lionel Vareilleja. Poudaril je tudi tveganje, da v kolikor računovodske rešitve za javni sektor ne bodo zrcalna slika IFRIC 12, se bo zgodilo da sredstva kljub spoštovanju pravil ne bodo izkazana nikjer, niti v knjigah izvajalca javne službe, niti pri lastniku. Predstavniki računskega sodišča Francije je pojasnil, da bodo sredstva infrastrukture pri hidroelektrarnah prenesena v knjige države zato, ker nameravajo gospodarske družbe privatizirati, medtem ko so sredstva v nuklearnih elektrarnah zajeta v knjigah nuklearne elektrarne. Razlika se pojavi zato, ker je pomembno kdo nosi finančno tveganje (v prvem primeru država, medtem ko jih v drugem nosi nuklearna elektrarna sama). Pri njih še vedno ni dorečeno vprašanje vrednotenja nekaterih sredstev, npr. jezov pri hidroelektrarnah. Prav tako je poudaril, da je nadzor nad sredstvi potrebno spremljati vzporedno s tveganjem, čeprav je v Franciji večji poudarek na tveganjih, kot na kontrolah. V Franciji se višina najemnine določi v pogodbi kot strošek koncesije, ki po večini zajema strošek amortizacije. Pri določanju višine koncesijske dajatve se upoštevajo tudi pričakovani prihodki iz opravljanja javnih storitev. Občina ima pri porabi prihodkov iz koncesijske dajatve določene omejitve in sicer mora le-te porabiti za namen iz katerega so nastali (za investicije). Glede informacije, da je Evropska skupnost IFRIC 12 vgradila v svoj pravni red, je Vareille pripomnil, da predpisi EU za računovodenje držav niso obvezujoči in vsaka država lahko to področje ureja tudi s svojimi nacionalnimi standardi. G. Jereb je dodal, da se je v Sloveniji začelo razpravljati o problemih infrastrukture zato, ker pravna razmerja niso ustrezno urejena in se preko računovodskih ureditev izkazujejo težave in vsiljujejo spremembe.

Sama Jereba je zanimalo tudi, kje izvajalci gospodarske javne službe pridobijo sredstva za financiranje novih investicij. V Franciji je financiranje razdeljeno po vrstah in ravneh, in sicer se npr. osnovna sredstva financirajo pri osnovnih šolah iz občinskega proračuna, pri srednjih šolah poskrbi za sredstva regija in pri fakultetah država. Plače se financirajo iz državnega proračuna. Dr. Dušku Šnjegotu je odgovoril, da se ravno zaradi problemov financiranja teh služb razmišljali

o prenosu lastništva na lokalno samoupravo. Probleme bi naj rešil novi zakon, ki ga pripravljajo. O lastništvu nad sredstvi naj ne bi odločal vir financiranja njihove izgradnje. G. Jereb je tudi izpostavil vprašanje, kako se bodo infrastrukturni objekti prenašali na lastnike v primeru, da je lastnikov infrastrukture več. Kako bo potekalo usklajevanje med občinami v primeru sprejemanja odločitev, povezanih z izvajanjem službe in z njo povezanimi sredstvi.

3. Zaključki okrogle mize

Zdenka Vidovič, ki je vodila razpravo na okrogli mizi, je povzela spoznanja in mnenja udeležencev v naslednje zaključke:

- a) Udeleženci okrogle mize so se strinjali, da ureditev razmerij povezanih z infrastrukturo niso računovodsko vprašanje, saj računovodstvo pozna in tudi ima rešitve. Odločitve o tem, ali bodo sredstva prenesena v lastništvo javnih podjetij ali jim bodo dana v najem morajo biti sprejete na višji ravni, z vprašanji pa se morata v prvi vrsti ukvarjati politika in pravna stroka. Upoštevati je potrebno dejstvo, da nekatere rešitve trenutno veljavna zakonodaja ne dopušča in bo zato potrebno predhodno spremeniti nekatere predpise.
- b) Glede na to, da bodo morali izvajalci gospodarske javne službe z lastniki infrastrukturnih objektov vzpostaviti določeno pogodbeno razmerje (koncesijsko ali najemno razmerje), obstaja verjetnost, da bo prišlo do spremembe cen storitev gospodarsko javne službe. Zato se pojavi vprašanje kako zagotoviti, da se cena storitev ne bo povečala in da bo kakovost storitev ostala najmanj na isti ravni oziroma se bo še izboljševala.
- c) Pomemben dejavnik pri odločanju o računovodskem obravnavanju sredstev v poslovnih knjigah izvajalca javne službe in lastnika sredstev je nadzor oziroma obvladovanje sredstev. Ključnega pomena je torej stopnja nadzora, ki jo izvaja država ali občina, in ne pravno lastništvo ali vir financiranja infrastrukture. Od obvladovanja sredstev in tveganj je tudi odvisna odločitev o pripoznavanju sredstev v poslovnih knjigah subjektov, določanje njihove začetne vrednosti in prevrednotovanje ter amortiziranje infrastrukturnih objektov.
- d) S prenosom infrastrukture na občine bodo tudi te postale davčni zavezanci za plačilo DDV. Prevzem sredstev bo lahko pri nekaterih občinah pomenil dodatne obremenitve z novimi nalogami (vodenje registra osnovnih sredstev, investicij, DDV idr.), za kar bo po vsej verjetnosti potrebno zagotoviti dodatna sredstva. Nastanek 200 novih davčnih zavezancev bo najverjetneje pomenilo tudi veliko povečanje dela za davčno upravo. Potrebno bo razmisliti o regijskem povezovanju občin in/ali prenosu določenih nalog na državo oziroma pokrajine.
- e) Pristojna ministrstva in občine bodo morale nova razmerja tudi pravno urediti in z izvajalci javnih služb podpisati ustrezne dogovore ali pogodbe.
- f) Ob razpravi o upravljanju s sredstvi infrastrukture so se udeleženci večkrat dotaknili tudi vprašanja uvajanja računovodenja na načelu nastanka poslovnega dogodka in standardov IPSAS v računovodstvo javnega sektorja pri nas. Večinsko mnenje je bilo, da je tudi v Sloveniji potrebno pričeti s postopki uvajanja mednarodnih računovodskih standardov v javni sektor.